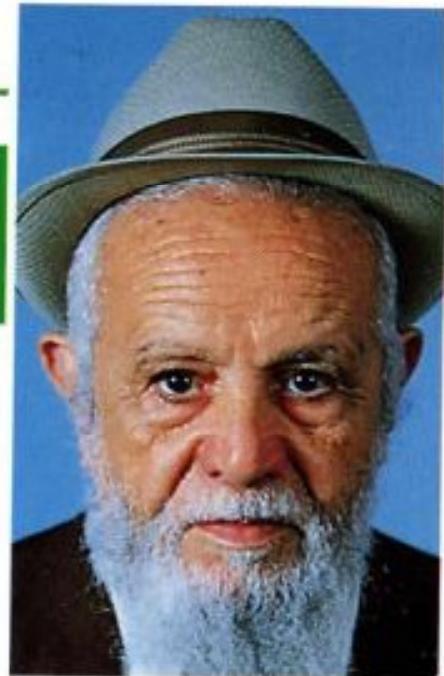

יקיר רמת-גן משה גמליאל

נולד בשנת 1920 בצעמא, בירת תימן, להוריו שרה וסעדיה גמליאל (גמאלו) זיל.

אביו סעדיה היה ציוני נלהב ואחד הבולטים מבין מושורי תימן. משה למד בחדר, ושם רכש את ידיעותיו בתנ"ך, במשנה, בהלכות ובגמרא, בנוסף לכך קנה לעצמו גם שליטה בשפה הערבית ללא עזרת מורה.

בגיל 16 ניסה לבסוף עם שניים מחבריו מティון לעבר עדן, שהיתה אז מושבה בריטית, כשמוגמת פניו ארץ-ישראל.

היה זה נסיוון שנכשל אשר בעקבותיו חזר לבית הוריו ועסק במסחר.

טרם עלייתו ארץ נטל חלק בפעולות ציוריות לבליות המאסרים ההמוניים שבוצעו ע"י השלטונות, על רקע של עליית-דם שטפלו אז על היהודים. פעילות זו כמעט וultata לו במאסר, ממנו הצליח להמלט 3 פעמים. בשנת 1949 עלה לאرض, ובשנת 1950 התישב ברמת-גן, שכונת רמת-עמידר.

כישוריו הארגוניים הביאוו לארון אנשי השכונה ולבחרותו כיויר העדה התימנית בה.

במסגרת תפקידו זה פעל לרבות למען שיפור תנאי השכונה לבני העדה התימנית בשכונה, כמו-כן, פנה לsocionot היהודית ול"עמידר" בתביעה לשיפור תנאי הדירות של המשפחות ברוכות הילדים ברמת-עמידר.

הוא פנה לנורמים המתאימים בדורשה להקמת בית-כנסת ולמינויים של רב, מגיד שיעור, שוחט ובודק ומורה הבקי בקריאת הטעמיים בנוסח תימן.

ואמנם בשנת 1959 נתמלה דרישתו והוקם בשכונה בית-הכנסת "תפארת ישראל". כשרונותיו הברושים זכו להוקרה והערכה ע"י הנהלת העירייה, והוא נבחר לחבר בוועדת התרבות והশמות של העירייה. כמו-כן הוטלו עליו משימות, כמו - ארגון סמינרים לעברית, מתן הרצאות בידיעת הארץ, ערכת טילים, נשפים, חידוני-משנה וכו'.

אישיותו רבת הפעלים הביאתו להיבחר לחבר מרכז התאחדות התימנים, לחבר הוועדה במפעל לחיסול העברות ולהברר הוועדה ל"קמחא דפסחא" שליד המועצה הדתית ר"ג. כמו-כן, עשה הרבה למען קליטת העליה ברמת-עמידר, ארגן קיינותות לאמהות ברוכות ילדים וויזם הקמת קיינותות לימודות וקיינותות תורניות לילדים השכונה.

מתוך דאגה למצוקתם הכלכלית של בני השכונה הקים ב-1973, בשיתוף עם משרד הסעד, משרד החקלות והמחלקה הסוציאלית ברמת-גן, 4 תחנות לחלוקת עופדי ירקות ופירות למשפחות ברוכות ילדים ולנתמכים סعد.

שנתיים לאחר מכן הקים בשכונה צרכניה של אגודה "MSGAV" שפעלה ללא מטרות רווח ומותך דאגה לרווחתם של נזרכי השכונה.

ב-1981 נבחר לייר ועד בית הכנסת ברמת-עמידר, ובמסגרת זו פעל באופן נמרץ להשכמת המוצלחת של עשרה ספרי תורה, שנגנו מבית הכנסת רמב"ם. כיהן גם כיויר ועד השכונה, ייר קופת נמי"ח חייא וייר ועד בית-הכנסת "תפארת ישראל" בתפקיד זה הרחיב את בית-הכנסת של נזרכי השכונה.

מיגון התפקידים הציוריים אשר מילא, תרמו תרומה נכבד לשיפור המראה החיצוני של השכונה, לשיפוץ של בת-הכנסת ומינונים, לאיוון הנהה של משלחות תורניות שהגינו לשכונה ועוד.

ראוי להזכיר, שתת כל התפקידים מילא בהתנדבות, לא כל תמורה, תוך שהוא מקדים מרצו, מכספו ומזמין לכל הפעילות.

اشתו רבקה קבלה במסירות ובהבנה את עיסוקי בעלה ועובדת אותו בעיסוקיו הציוריים.

בשנותים האחרונות עסק בפעולות ציוריות ברחבי הארץ, אך נשאר חבר נאמן בוועד השכונה ברמת-עמידר, וכיום הוא שוקד על ארון כל הגימלאים בשכונתו.